

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 233/2022
17.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Божидара Пандуровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 141/21 од 05.10.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 232/21 од 10.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Божидара Пандуровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 141/21 од 05.10.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 232/21 од 10.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 141/21 од 05.10.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да ОЈТ у Параћину, суду и оштећеном ББ надокнади трошкове

кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 232/21 од 10.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Божидар Пандуровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера и прописује оквирно разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

У поднетом захтеву бранилац истиче да окривљени није могао бити оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, јер изрека пресуде не садржи сва битна обележја тог кривичног дела, конкретно одговарајућу бланкетну диспозицију. С тим у вези бранилац суштински наводи да је на чињенично стање погрешно примењен закон, јер бланкетна норма, коју је према изреци пресуде окривљени прекршио - из члана 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, по својим обележјима не садржи све елементе за њену примену у конкретном случају, будући да чињенични опис радњи окривљеног упућује на садржину другог прописа који конкретно регулише поступање окривљеног критичном приликом, и то одредбе члана 47. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

По оцени Врховног касационог суда, изнетим наводима, бранилац окривљеног, иако не нумерише, указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Чланом 289. став 1. Кривичног законика прописано је кажњавање учесника у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету

која прелази износ од двеста хиљада динара, док је ставом 3. истог члана прописано кажњавање онога ко дело из ст. 1. и 2. овог члана учини из нехата.

Чланом 297. став 3. Кривичног законика прописано је кажњавање учиниоца, ако је услед дела из чл. 289. став 3, 290. став 3, 291. став 2. и 295. став 3. овог законика наступила тешка телесна повреда неког лица или имовинска штета великих размера.

Чланом 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да возач не сме да започне било коју радњу возилом у саобраћају на путу (укључивање у саобраћај, промену саобраћајне траке, престројавање, скретање, полукружно окретање, обилажење, претицање, вожња уназад, искључење из саобраћаја, заустављање, паркирање и др.) пре него што се увери да радњу може да изврши на безбедан и прописан начин.

У чињеничном опису кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим изреком побијане првостепене пресуде, јасно су наведене радње окривљеног, које се састоје у томе што је у време, у месту и на начин описан у изреци те пресуде, „... способен да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан забрањености свог дела, као учесник у саобраћају на путевима угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи... поступајући противно члану 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је започео радњу укључивања возила у саобраћај пре него што се уверио да ту радњу може да изврши на безбедан и прописан начин, иако је био свестан да тиме може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност живот или тело људи, олако држећи да до тога неће доћи или да ће моћи спречити, у чему није успео...при чему је...оштећени задобио тешке телесне повреде...,а био је дужан и могао бити свестан наступања теже последице...“.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на радње окривљеног, тако и субјективна обележја дела која се тичу свести и воље окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да је одредба члана 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, у конкретном случају правилно примењена на конкретан догађај и радње за које је окривљени оглашен кривим, док су наводи браниоца - да би се поступање окривљеног критичном приликом евентуално могло подвести под поступање које је противно одредби члана 47. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, оцењени су неоснованим.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Остали наводи захтева за заштиту законитости, који се свде на цитирање и коментарисање појединих делова пресуде и изношење сопственог виђења догађаја и оцене доказа, од стране Врховног касационог суда, нису разматрани, јер представљају повреду члана 440. ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић